

El Congost

Redacció i Administració
Passeig Oliveres, núm. 2

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL
ANY 3 — La Garriga, 24 novembre 1935 — Núm. 67

Subscripció: Un any, 6 ptes.
Número solt, 20 CENTIMS

Els Catalans i Etiopia

Molta literatura entorn del conflicte italo-abissini. Les revistes gràfiques madrilenyes alimenten la frivolitat de llurs lectors amb exhibicions feixistes o tipismes orientals. Els grans rotatius tenen enviats especials a cada cantonada, i us fan aprendre de memòria el nombre de cases d'Addis-Abeba. Les publicacions en sèrie sobre Abissínia plouen com l'allau de literatura barata que inundà el mercat arran del 6 d'octubre. Totes, naturalment, amb un pròleg. I en el pròleg s'avisava que a dintre hi trobareu la veritat veritable. I com que la veritat és una solament, ens ho hem de deixar córrer, si no volem mals de cap. Els bibliòfils poden engreixar llurs biblioteques. Fins les botigues fan propaganda comercial a base de mapes i pancartes sobre Abissínia. Els segells d'Etiopia es cotitzen com mai. I en les ensopides reunions de casino ja hi ha tema per estona. En el fons de tot, però, el que menys interessa a la majoria és la guerra i llurs conseqüències. Tothom s'esdevé comerciant dels fets mateixos que blasma. Per què, sinó, certes ideologies troben en l'afer motiu de propaganda partidista? Sols una minoria, la que viu íntegrament l'esperit del Cristianisme, desitja sincerament la pau. Sols la massa amorfa dels panxa-contentistes us parlarà de la vida íntima del Negus, de la clenxa impecable del mister anglès o de la corbata blanca de Monsieur Laval.

Mentretant la guerra, la maleïda guerra, fa el seu camí. Es tard per a clams estèrils de pacifisme. Els homes, decididament volen guerra, i la tindran. Fins aquells que s'afanyen aparentment cercant solucions pacífiques. Seria curiós constatar que pensa Litwinoff, el delegat de la U. R. S. S. sobre la qüestió. Però no malpensem. I construïm; si més no, una ratlla de nostra història. Literatura també, però d'aquella — oh desídia nostra — que gairebé sempre resta oblidada.

Fonamentadament podem establir aquesta tesi: l'únic i primer contacte que Espanya tingué amb el país del Negus fou degut a l'esperit dels homes mígevals que representaren la Catalunya imperial.

Sabut es que la religió actual d'Etiopia és la cristiana però no la catòlica. Els etiòps pertanyen a la secta dels còptes i segueixen, per tant, llur doctrina monofisita i cismàtica. El fonament, diem-ne remot, de l'imperi cristià d'Etiopia el trobem en aquell viatge que Felip, el diaca de Jerusalem, trobà l'enemic de la reina d'Etiopia, segons ens diu Sant Lluç en els «Fets dels Apòstols». Més tard, vers el segle IV, fou Sant Frumenci qui establí definitivament l'Església etiòpica.

El primer contacte de l'Occident cristià amb l'Orient cristià es deu a Catalunya. No sembla probable que fossin els framenors, com diu Nicolau d'Olwer, els qui l'establissin. Amb més fonament podem afirmar que fou obra del nostre Ramon Llull. Deu segles feia que Abissínia s'esdevenia un illot cristià enclavat al mig d'un mar de pagans quan el Doctor Il·luminat, sense saber-ho, topà amb ella. I aquesta fou la troballa de Ramon Llull: l'existència d'un veritable regne cristià isolat i fins aleshores completament desconegut.

Fou el fruit d'una d'aquelles faules o inventives tan característiques de l'Edat Mitjana; l'anomenada «Llegenda del Preste Joan de les Índies», personatge misteriós, príncep d'una Xauxa que tenia la dissort d'ésser emplaçada al fons de l'Assia.

Aquesta concepció purament imaginària aconseguí de posar en moviment l'Europa contemporània. I començaren els viatges a la recerca del somniat «regne del Preste Joan» on les riqueses i delícies brollaven a dojo. Però, les Índies eren lluny, els camins llargs i difícils, i l'Orient que tenia per senyera la Mitja lluna, no

gaire amic de l'Occident. Tot això pesà tant damunt l'Europa que es decidí abandonar l'empresa. Aleshores fou quan sorgí Ramon Llull qui amb una sèrie de plans estratègics féu que la llegenda no restés en l'indecisió. De recerca en recerca hom arribà a precisar que l'isolat regne del misteriós príncep no era a l'Assia, sinó a l'Àfrica. Era l'Etiòpia; regne cristià, desconegut, emplaçat en mig d'un Orient pagà.

Amb aquesta descoberta el nostre Doctor Il·luminat obrí de bat a bat les portes a l'apropament de catalans i abissinis, multiplicant-se extraordinàriament els viatges dels nostres mercaders orientals. Recorda això quelcom d'aquelles expedicions de catalans a l'Orient que en bell catalanesc descriu en Muntaner en la seva celebrada «Crònica». Casualment enguany s'escau el centenari d'aquest tresor literari, i encara és l'hora que esperem aquella digna commemoració que faria qualsevol país que estimés una mica la seva cultura literària! Aquesta és la incúria de què parlavem abans. Però perdoneu la digressió i tornem al tema que ens ocupa — Tants viatges a l'Orient mantingueren ferma l'esperança d'uropeitzar el Nord-Est de l'Àfrica. Malauradament aquesta s'esvaí quan Mahomet II prengué Constantinoble i estengué l'imperi turc per tot l'Orient Mediterrani. Aleshores

Europa abandonà Abissínia i fins va oblidar-la. Tanmateix, però, les resolucions heròiques es reservaven per Catalunya. Els perills de l'Orient creixien i era necessari aturar la puixança turca. Dos grans homes de la Catalunya Imperial, bé que divergentment, somniaren en establir novament relació amb Abissínia. L'un fou Alfons IV el Magnànim. L'altre, Alfons de Borja, un dels Papes del Renaixement amb el nom de Calixte III. El Magnànim, enamorat de la civilització cristiana, projectà tota la seva política vers l'Orient, intentant el contacte catalano-abissini, però la mort el sorprengué projectant una expedició catalana a Constantinoble. Per la seva banda el Pontífex català aconseguí el contacte amb el Negus; rumià una formidable croada però les lluites internes i els egoismes individuals li portaren el fracàs i la mort. Després, Catalunya perd sa força política; s'esdevé la descoberta d'Amèrica, i la projecció vers l'Orient minva extraordinàriament. Els mercaders catalans malgrat tot s'arrisquen a arribar a Etiòpia. En els documents d'expansió portuguesa a l'Orient s'hi llegeix que Francesc Alvarez, cronista portugués, trobà dos catalans a la Cort del Negus; que les esglésies de les viles etiòpiques — diferents de les construccions indígenes — eren segons testimoni dels etiòps «obres dels blancs». En efecte, Miquel Capdevila diu que tenen gran semblança amb les nostres Seus de Lleida i Tortosa.

Veus ací les minses relacions de la nostra terra amb el país del Negus. En els temps posteriors, però, foren nul·les. I avui ni el comerç ni el turisme hi tenen res a fer.

Malgrat tot, tan poca cosa es més interessant que no pas esbrinar com es fa la clenxa Mr. Eden o perquè Mr. Laval usa corbata blanca....

E. ROS

SINDICAT AGRICOLA

CEREALS
ADOBES

MOLI ELECTRIC

FARMACIA
PERFUMERIA ● **TORRENT**

CALABRIA, 4 — Telèfon, 88

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Canari de La Garriga

Llúria, 23 — BARCELONA — Tel. 20905

FETS i COMENTARIS

El novenari — Tots els actes que amb aquest motiu celebrà la nostra parròquia durant tota l'anterior setmana, i especialment els dels vespres, es veieren molt concorreguts.

La festa de la conclusió revestí una excepcional importància, ja que es pot dir que gairebé tot el poble s'hi associà.

Tant la missa de Comunió general, al matí, com la funció final, a la tarda, palesaren una vegada més la religiositat del nostre poble.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

El temps — Encara que en l'actualitat faci un temps bastant benigne, les matinades i els vespres són ja bastant crus, cosa que ha obligat a abrigar-se, sense dilacions de cap mena.

La festa de la Immaculada — Es prepara amb gran esplendor aquesta festa Mariana, per part de les associacions de Filles de Maria i Congregació Mariana de la Secció de Pietat del Grup Fejocista de la nostra parròquia.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Sant Eloi — S'acosta aquesta festa patronal dels manyans. Tornaran aquests, a fer reviure les festes amb què celebraven la del seu Patró? Cal esperar-ho així.

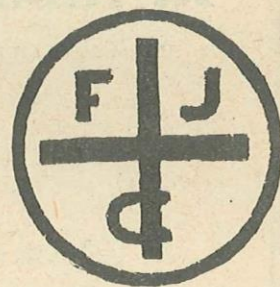
Santa Llúcia — Les modistes garriguenques, ja es preparen per a celebrar dignament la seva festa, i es defensen venent números, — feina feta no té des-torb — del sorteig que ha de celebrar-se aquell dia. Santa Llúcia té, en les modistes, unes bones guardadores i propagadores de la seva diada.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Les pluges — Dies enrera, les boires que feia temps ens envoltaven, es traduïren amb pluja. Dimecres passat, durant el matí, també plogué a intervals i amb força intensitat.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

ACTIVITATS DE LA F. J. C.

Fútbol — El diumenge dia 10, el nostre equip es traslladà a Granollers, on jugà un encontre que perdé per 5 gols a 3.

L'equip estava integrat per: Roca, Ferrandis I, Garcia, Pla, Terrades, Serra, Fernández, Ferrandis II, Gasull i Gendra.

Com pot veure's, els nostres jugaren amb deu.

L'encontre transcorregué animat, destacant-se la col·locació de Roca, que salvà diversos gols fets.

Marcaren els punts nostres, Gasull, amb un bon xut, Ferrandis II, en un tret des de mig camp, que agafà desprevingut el porter, i Terrades, que rematà amb el cap una aclarida del porter a un magnífic xut de Fernández. Garcia ajudà molt a totes les línies.

En conjunt, els nostres s'entengueren més que en partits anteriors.

Basquetbol — Diumenge passat, rebérem la visita dels cinc del Grup de Santa Perpètua de Moguda, que en els 15 minuts que durà el joc, a causa d'haver-se presentat tard i a la fosca, perderen per 8 a 2.

Reunió mensual — El passat diumenge, s'efectuà a la Biblioteca Parroquial, la reunió mensual del Grup. En ella hi parlà el P. Bru d'Igualada, predicador del novenari.

Ping-Pong — Continua, i pren gran interès, el campionat que ja anunciàrem.

VI Revisió Trimestral — Avui, a Granollers, té lloc la VI Revisió comarcal del Vallès Oriental. A la tarda, en l'Assemblea, hi haurà una reunió de la J. E. C. (Joventut Escolar Cristiana), una de la J. A. C. (Joventut Agrícola Cristiana) i una altra de basquetbolistes que han de deixar acabat el calendari del proper campionat comarcal.

ADOBS DE
BARRAU Y C.^{ia}

REPRESENTANT

X. Albó i Molins

PATATES - CEREALS - DESPULLES

BARCELONA: Via Laietana, 48 - 5.ª nt 2.ª
Llotja: Taula núm. 83 - Telèfon, 21566

VIC: Telèfon, 56

Josep Reig

Electricitat

GEL

Ferreteria

Balneari Blancafort

La Garriga

Aigües termals radiactives - Reuma - Artritis - Hipertensió arterial
Enfermetats de la pell - Esgotats del sistema nerviós per «surmenage»
Padíga intel·lectual - Convalescències - Post-operacions - etc. etc.

Especialitat en la taula de règim, en la qual es
segueix amb tota cura les prescripcions facultatives

Confort modern, cuina excel·lent, cura de repòs, aire sec, clima ideal

Francesc Siper

DENTISTA

LA GARRIGA

Torre Galvey - Telèfon, 101

VISITA:

dimarts i divendres, de 4 a 7

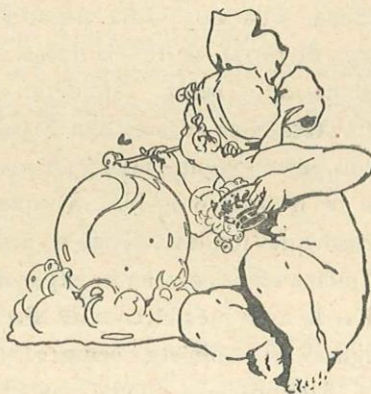
BARCELONA

Fontanella, 6, 1° - Tel. 21740

VISITA:

dilluns, dimecres, dijous i dissabtes

sabons Barange

LA NOSTRA

FULL FEMENI

Abnegació

La melodia s'extingí i al Sr. Joan li féu l'efecte de què es despertava d'un bell somni, talment un infant en veure estroncar el brollador que el meravella. Es que ho semblava un brollador meravellós de notes delicades, aquella sonata que acabava de tocar la seva filla, la dolça Marianna. Quina gràcia més triada li havia fet Déu en donar-li aquella filla tan bona! Quan la seva esposa moria ja li ho digué: «No t'entristeixis, Joan; et resta la Marianna que serà el teu consol». I així era. Quan vell i orb, tot l'embolcallava de penombres tristes, la companyia de de la filla l'omplia de benaurança. Ella li llegia el diari i els llibres preferits i aclaria les hores fosques amb les delícies d'una pàgina de música escollida d'entre les dels més notables mestres.

Un dia s'introduí una modificació, en la vida plàcida del pare i de la filla. Es tractava d'organitzar una vetllada benèfica i hom sol·licità la col·laboració de la Marianna. Ella no podia negar-s'hi, — tot i essent enemiga de fer-se veure—ja que el motiu de la festa era indigne d'un refús. Vingueren assaigs coneixences, amistats i—la cosa és ben clara, tractant-se de relacions entre jovent—arribà un enamorament. El pare aviat se n'assabentà. No manquen mai ànimes caritatives que tot just iniciat un esdeveniment o abans d'iniciar-se ja corren a explicar-lo als qui poden escoltar-lo amb més interès. El dia que li contaren que l'ignasi, el violinista, sempre cercava conversa amb la Marianna, ella havia anat a l'assaig final i, és clar, trigava més a tornar. Que se li feia llarg el temps al Sr. Joan! Com l'enyoraria quan la perdria! Però, és que l'havia de perdre? Ella, tan bona, deixaria el pobre pare mancat de salut, de vista, de companyia?.. No li recrimineu, al pobre vellet, el seu egoïsme. Ha d'ésser tan dolorós el trobar-se sol i dissortat, quan s'ha tastat un consol exquisit i delicat!...

—Has trigat molt Marianna!—

—Oh pare! No em pensava que fos tan tard. Estava trist? Vingui que el vull alegrar.—

Tenia una gràcia tota captivadora! El féu seure vora el piano i cercà entre els seus quaderns. El nom del músic dilecte es llegí damunt del teclat i la pàgina més estimada aparegué tot seguit.

Que n'és de deliciós el piano! Molts prefereixen l'orquestra. Es clar, és més majestuosa, més esplendent, però, un piano us parla amb una intimitat! Us dóna el goig d'un interior amable i discret, on cada nota i cada acord, és el moviment d'una mà estimada que us vol donar pler.

Tot d'una un gemec estroncà la música. El Sr. Joan no l'havia pogut contenir.

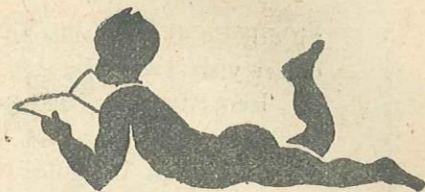
—No tinc res, no, filla... Bé cal que el segueixis el camí de la teva vida!...—

La Marianna no necessità explicacions. Les coneixia tant les vibracions de l'ànima del seu pare, com coneixia, a ulls clucs, les del seu piano. Vora seu els llavis posats devotament damunt del front venerable, prenia una ferma resolució.

—Pare, no tingui por, jo sempre seré la seva companyia inseparable, mentre Déu ho vulgui.— I somreia, una mica trista, potser si, perquè a una noia sempre l'afalaguen les atencions i l'afecte d'un simpàtic galan. Però era un goig tan pur, el veure el pare confiat i feliç!

Poc temps més tard, la caseta del Sr. Joan es desllogava. Ell havia mort i la filla, després de vendre els mobles, el piano, els quaderns de música, anava a consagrar a Déu la seva vida.

La capella del convent, aviat s'omplí tota de les melodies dolces i severes que una novícia, allà al cor, sabia trobar admirables i enfervoridores, passant sos dits blancs, damunt del vori un xic esgrogueït del teclat.

Vida parroquial durant l'any 1699

AL PRIMER DE JANER

1 — La Circumsició del Señor. Se canta lo offici a missa matinal. Se trau tota la plata (1) y ha insenser y se fa lo offertori amb el ninyo Jesús o ab la Vere Creu.

A 6 DE JANER

2 — La Epiphania de Senyor. Se celebre lo offici a Missa matinal com en lo n.º antesadent.

(1) Aquesta és la primera al·lusió que es fa al primer antic tresor de la Parròquia, avui totalment inexistent. Segurament desaparegué durant la guerra dels francesos del segle passat. Sabem que era el que contenia l'esmentat tresor per raó del següent inventari de les coses de plata, que feren els obrers de l'any 1680. Diu així:

Memorial de las pessos de plata y robas de seda y altrás ques troban en la sacristia y arxiu de la dita Iglesia, no comprenentri la roba blanca en lo any 1680.

Primo: Una Creu gran de plata sobredaurada ab sa tovallola de tafeta carmesí guarnida ab puntas de or y cordo de seda y or

Item: Altra Creu Menor tambe de plata sobredaurada amb altra tovallola de tafeta carmesí guarnida ab puntas de or y cordo de seda

Item: Una imatge de St. Esteve ab una reliquia del Sant posada al pit de la imatge, que es de plata blanca ab algunas presentallas tambe de plata blanca y la palma que porta a la ma

Item: Una custodia de plata tambe blanca feta a la antigalla amb un verigle petit sobredaurat y un poc esmaltat

Item: Una Imatge petita de Nostra Sra. del Roser de plata daurada.

A 20 DE JANER

3 — St. Sebastia martir. Se celebra un cantar per los confreres de Sanct Roch y Sant Sebastia (2) en la capella de Sant Macari (3) edificada en lo lloc de la present parroquia. Acabada la missa se canta una obsolta ab las 3.... (4).

4 — Se distribueix per raho del present cantar 10 sous (5) per lo que celebra la missa, 5 sous per cada sacerdot assisteix y 2 sous per lo campaner per tocar.

Item: Sis candeleros de plata los dos son vells del peu rodó y los quatre son nous ab los peus a modo de triangul al uso

Item dos portapau de plata daurada lo un ab la figura de un ecce homo y lo altre ab la de St. Esteve

Item dos bordons de plata blanca ab los poms rodons

Item una bacina o fuente de plata blanca ab son salpasser tambe del mateix ab los caps del hisopo de pel

Item un incenser amb sa barquilla tambe de plata blanca y la cullareta es de bronze, Una creu de albatz tambe de bronze

Item una palmatoria ab sas espaviladoras de plata blanca

Item tres calzers, que los dos son de plata daurada ab sas patenas y lo altre de bronze, exceptat la copa, tambe daurat

Item una custodia per donar combregar o

pitxide de plata blanca ab son casco de plata dintre y daurat dintre

Item chrismeras de plata blanca ab llur creu tambe de plata

Item unas Urceolos o canadellas ab son plat de plata blanca

Item una caixa de fusta ab son pany y clau ab tres vasos de plata blanca ab llurs taps del mateix per portar los olis sagrats

Item dos coronas ço es una de Nra. Sra. y altra del Ninyo Jesus, de plata blanca, ab algu-

nas pedras encastadas y una petxina de plata

Item una capsa o vas de plata daurada dintre, per portar lo SSm. Sagrament als malalts dins una bolsa de domas carmesi

Item altre vas ab sa creu petita de plata blanca per portar a dits malalts lo Sagrament de la extrema unctio dins altra bolsa

Item una Vera Creu feta a la antigalla de plata sobredaurada

Item un reliquiari ab sa vidriera y reliquies, de plata daurada

(2) Aquests dos Sants eren invocats pels garriguencs contra «fam, pesta, guerra, foc, lladres, males bèsties i males persones». Actualment a La Doma no hi tenen altar especial; hi ha, però, una imatge de Sant Roc, en l'altar de Sant Josep. Abans, però, deuriem tenir dedicat a ells, un altar de la capella del Sant Crist, car, en la gran clau de la volta, que es construïda amb pedra picada, hi ha esculpit un baix relleu representant Sant Roc. Al construir-se la nova església, es reservà als dos Sants, la última capella del costat de l'Epístola. La confraria que tenien instaurada a La Doma va desaparèixer, però continuà tenint-hi, el poble, gran devoció. Molts es recorden de les solemnes novenes en temps de pesta, i el parenostre, després del rosari familiar, perquè els dos Sants ens lliuressin de les malvestats més amunt apuntades. Avui ha decaïgut força aquesta antiga devoció.

(3) Aquesta capella estava situada en el tancat que actualment hi ha davant la placeta de Santa Elisabet. D'aquesta capella en parlarem més endavant. Cal dir només, que l'ofici en honor de Sant Sebastià, encara avui es celebra, però a la capella de can Tarrés, que és on anaren a parar tots els objectes de la capella de Sant Macari, en ésser destruïda.

(4) Aquí el full està estripat de manera que no és pot confegir el que diuen les dues últimes ratlles.

(5) Un sou era una moneda antiga igual a la vintena part de la lliura, i que a Catalunya equivalia aproximadament a tretze cèntims de pesseta.

PER JOSEP MAURÍ

Difunts

Era el dia de les ànimes... dels morts. Corprene-dores s'han despreses del cloquer unes negres campanades, que han fet reviure un món interior el record doloros de la diada: diada de Novembre... diada de fred... de tristor...!!!

Vestides de dol... dol sobretot dins l'ànima... he vist unes multituds que calladament s'encaminaven a la ciutat santa dels morts... al Cementiri...!!!

Ah...!!! Jo no sé que té el Cementiri... que esfe-reeix..., fa basarda... espanta...!

Vers ell també m'he encaminat, amb el cor trist... la pensa recollida... Quan...? Prompte...? Més tard...? sols sé que és la morada que m'espera...!!!

He entrat: La ciutat solitària... quieta... solem-niosa, era avui un sepulcre vinent... Plors... gemics...

sospirs profunds i descompassats de persones que de genolls, pregaven damunt la freda tomba d'un fillet... de l'espòs... de la mare...!!! Després... s'eixuga-uen els ulls humits pel plor... i acotant fins al marbre gelat la seva testa, depositaven en ell, el bes ardent del seu amor, convertit en unes flors, penyora de perenne recordança... L'adéu a la primavera de la vida...?

Es al cap tard. Solitari i trist ha quedat altra volta el cementiri... Déu meu... Déu meu... que sols es queden els morts...!!!

Recollit en mon anterior, vaig repasant l'escena moments abans viscuda... fred... cementiri... tristor... solitària quietut que embarga el cos i encongeix l'ànima...!!!

Les llàgrimes... s'han assecat...! aquells plors... s'han ja esmorteït... Sols queda el record d'una oració... perquè l'oració... l'ha recollida Déu.

MARIAN ALABERN

El Sr.
resident a carrer
núm. s'inscriu com a soci d'EL CONGOST
amb la quota de mensuals o trimestrals.
La Garriga, de de 1935
EL SUBSCRIPTOR,

● Narcís Dalmau

Transports amb automòbil

Calçats J. Guardis

LA GARRIGA

Farmàcia i Perfumeria - Productes Fotogràfics - Laboratori d'anàlisi

R. Ferrandis

Telèfon, 83

LA GARRIGA

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 — Telèfon 72 — LA GARRIGA

Dos minuts d'humor....

Turisme 100 %

Un explorador arriba a un campament de negres, i dirigint-se al cap de la tribu, que el rep tot empolainat, li diu:

—M'han dit que aquí veuria danses salvatges.....

—No pas avui; — respon l'indígena. — Tenim la ràdio espatllada.

Marit gentil

El senyor està aferrissat llegint el diari, i la senyora no para d'importunar-lo parlant de qualsevol cosa. A l'últim, el marit amoïnat l'interromp, i aixecant el cap li diu:

—Aquest diari parla de tu.

—De mi?... — fa estorada la dona. —

—Sí; diu que al món sobren dones!...

Quins vius!

Dues senyores ja entrades en anys, es confien llurs receptes de bellesa, per tal de cercar alguns atenuants al séc dels anys. I en ocasió que una havia fet cabal d'un anunci llegit al diari, digué a la seva amiga:

—Vaig enviar tres pessetes a aquests que anuncien un remei infal·lible per dissimular el sotabarba...

—I què van contestar?...

—Que em deixés la barba...

David modern

A fora el palau reial anglès, fan guàrdia aquells soldats alts i fornits, seleccionats, que

porten un barret pelut, altíssim, que els fa semblar uns gegants. Un marrec despreocupat romanseja vora d'ells, com si cerqués alguna cosa per terra, i un dels soldats, per fer-lo marxar, li diu amb cara ferrenya:

—Au avall, menut! — Però el vailet sense immutar-se li respon:

—Si no anessis armat, no gastaries tanta llengua, cap gros!

Procediment ràpid

Un professional de la vagància, amb proves evidents d'estar renyit amb el barber, entra a una farmàcia i demana al dependent:

—Faci'm deu cèntims de polvors insecticides
I el dependent amable:

—Vol que els hi posi a una capseta...?

—No, gràcies. Solament tiri-me'ls al damunt...

Conflicte (?)

—Un caçador amateur, molt pulcre i ben equipat, es troba al mig del bosc amb un magnífic exemplar d'ànec salvatge que se li ha parat a tret. L'home se'l mira bé, dubta un moment, i així que anava a disparar, l'ànec ja ha llençat el vol... Decepcionat, abaixa l'arma i exclama tot capficat:

—Amb aquestes escopetes de dos canons, no saps mai quin has d'engègar primer...

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en xai i vedella

FÀBRICA DE GASOSES I SIFONS

EDUARD PUJOL

LA GARRIGA

Decoració sobre cristall / Gravats-rètol
Vidrieres artístiques / Cristalls i vidres

*Dachs germans
i Bonavia*

OFICINES I TALLERS:
Mata, 10 / Telèfon, 23.858
BARCELONA

**Xampny
Castellblanch**

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

CAVES A SANT SADURNÍ D'ANOIA

REPRESENTANT
Frederic Callís

Agent de Comerç col·legiat
C. Girona, 26 - 1.er 1.ª — — Barcelona

LA CATALANA

Assegurances contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscs Locatiu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865

Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 — Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

LA PREVISION NACIONAL

Assegurances contra el Robatori, Atracament, Infidelitat
de Dependents, Vidres i Cristalls

Representant a La Garriga: JOSEP CORRONS DALMAU - Calabria, 15

GARRIGUENCs !!

**Protegiu
EL CONGOST
amb
la vostra
subscripció**